

РЕШЕНИЕ

№ 5765

гр. София, 21.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 25.04.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **11687** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.107, ал.2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвТП/. Образувано е по жалба на А. С. Я., подадена чрез адв.Р. Р. – САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4291/16.11.2023г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-П., оспорена в частта, с която временно е отнето свидетелството за управление на моторно превозно средство /СУМПС/ на водача.

Жалбоподателят моли за отмяната на оспорената заповед като незаконосъобразна, поради това, че липсва надлежно връчен препис от акт за установяване на административно нарушение /АУАН/. На следващо място твърди, че в заповедта не е посочен адресат на акта. Последният не бил надлежно мотивиран, а мотиви не могли да бъдат изведени от съдържанието на АУАН, доколкото такъв не бил връчен. В случай, че това било сторено, то било нарушено правото на защита на оспорващия. Приложената ПАМ не съответствала на целта на закона, липсвали доказателства, че правомощието за прилагането ѝ е на лицето, подписало заповедта. Не били налице всички елементи от фактическия състав, обуславящи прилагането на ПАМ. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно и своевременно призован, не се явява и не се представлява.

Ответникът по оспорването, в писмен отговор по жалбата, оспорва нейната основателност. В условията на евентуалност възразява срещу прекомерността на заплатеното адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание не се явява и не се

представлява.

Заинтересованата страна „ТЕМЕЛКОВ АВТО“ ООД, редовно и своевременно призована, не се представлява в съдебно заседание, не ангажира становище по жалбата.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима – подадена е срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт, от лице, което е негов адресат, при наличие на правен интерес от оспорването, с оглед неблагоприятното засягане на правната сфера на оспорващия. С оглед датата на връчване на акта – 16.11.2023г. и датата на подаване на жалбата /по електронен път, л.4/ – 30.11.2023г., съдът приема, че оспорването е реализирано в преклузивния 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

В съответствие с чл.107, ал.1 ЗАвтП, принудителните административни мерки по чл.106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица. По делото е приета като доказателство Заповед № РД-01-553/23.11.2021г. на изпълнителния директор на И., с която на директорите на регионални дирекции „Автомобилна администрация“ са предоставени правомощията да прилагат с мотивирана заповед принудителните административни мерки по чл.106 и чл.106а ЗАвтП. Приети също така са доказателства, от които се установява, че по време издаване на оспорената заповед, длъжността директор на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-П. се заема от В. И. С. – издател на оспорения акт.

В процесния случай с оспорената заповед е приложена ПАМ по чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ и т.4, б.“б“ ЗАвтП, която с оглед посоченото съдът намира за издадена от компетентен административен орган в пределите на предоставената му власт.

При издаване на оспорената заповед е спазено изискването за форма на административния акт – тя е издадена в изискуемата писмена форма и съдържа задължителните реквизити, предписани от чл.59, ал.2 АПК, доколкото в приложимия специален закон липсват конкретни изисквания към формата и съдържанието на акта. Посочени са фактическите основания за прилагане на правомощията по чл.106а, ал.1, т.1, б.“а“ и т.4, б.“б“ ЗАвтП, което е предпоставка за упражняване от съда на контрол за материална законосъобразност на акта – от фактическа страна заповедта е основана на констатациите, направени при извършена проверка на 16.11.2023г. – извършване на превоз на товари по маршрут [населено място] – [населено място], видно от товарителница № 844646/16.11.2023г., без автомобилът, с който се извършва превоза – товарен автомобил SCANIA с рег. [рег.номер на МПС] от категория № 3 с прикачено към него ремарке Ш. С 01 с рег. [рег.номер на МПС] от категория О4, собственост на заинтересованата страна, да е вписан към лиценза на фирмата, което е установено при извършена справка в електронния регистър на Изпълнителна агенция

„Автомобилна администрация“.

Тези констатации се потвърждават от приетите по делото писмени доказателства – АУАН № 00773/16.11.2023г., препис от който е връчен на жалбоподателя на 16.11.2023г., обратно на изложените в жалбата твърдения и без направени в него възражения; справка от информационна система „Лицензи“ на И. за собствеността на автомобила; свидетелство за регистрация и товарителницата за превоза.

Съгласно разпоредбата на чл.6, ал.1 ЗАвтП обществен превоз на пътници и товари се извършва от превозвач, който притежава лиценз за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България, лиценз за извършване на международен превоз на пътници или товари - лиценз на Общността, удостоверение за регистрация за извършване на "Пътна помощ" или удостоверение за регистрация - за извършване на таксиметрови превози на пътници, и документи, които се изискват от този закон. Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" води регистър към лицензите на Общността и лицензите за извършване на превоз на пътници или товари на територията на Република България. Р. съдържа: № на лиценза, наименование и правна форма на превозвача, ЕИК, адрес на управление на превозвача, имената на професионално компетентното лице, брой копия или удостоверения към съответния лиценз, издадените наказателни постановления, списък на превозните средства, с които превозвачът извършва дейността.

Според разпоредбата на чл.106а1 ал.1, т.1, б.“б“ ЗАвтП, за преустановяване на административните нарушения се прилага временно спиране от движение на моторно превозно средство, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници или е без разрешение за извършване на таксиметров превоз на пътници за съответната община, до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, а според т.4, б.“б“ с.р., временно се отнема свидетелството за управление на моторно превозно средство на водач, който извършва обществен превоз на пътници или товари с моторно превозно средство, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или не е включено в списък към удостоверение за регистрация за извършване на таксиметров превоз на пътници, или без да има заверено копие към лиценз на Общността - до отстраняване на нарушението, но за не повече от една година.

С оглед установеното по делото, съдът намира, че в случая са били налице материалноправните предпоставки за прилагане на процесната ПАМ. Направените констатации от проверяващите досежно липсата на вписване на процесния автомобил към издаденото му удостоверение се потвърждават от представената по делото справка от информационните масиви. От товарителницата пък се установява безспорно, че на посочената дата водачът е извършвал превоз на товари с процесния автомобил.

Предвид изложеното, не се установяват допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да обосноват отмяната на акта на самостоятелно основание. Заповедта е издадена при изяснена фактическа обстановка, след анализ на установените обстоятелства, при правилно приложение на относимите материалноправни разпоредби.

Целта на принудителните административни мерки е предотвратяването, преустановяването на административни нарушения или премахването на вредните последици от тях, по аргумент от чл.22 ЗАНН. Наложените мерки по чл.106а, ал.1, т.1,

б.“а“ и т.4, б.“б“ ЗАвтП са от категорията на преустановителните, но за да бъде приложена ПАМ на основание чл.106а ЗАвтП, следва да е обективизирано кумулативното наличие на две материалноправни предпоставки - от една страна да е извършен обществен превоз на пътници или товари, а от друга - превозът да се извършва с МПС, което не е включено в списък към удостоверение за регистрация, по арт. от чл.6, ал.1 ЗАвтП. Както се посочи, тези предпоставки в случая са налице, което и обосновава извод за материална законосъобразност на оспорения акт. От страна на жалбоподателя не са представени доказателства, които да оборват фактите и обстоятелствата, отразени в посочения АУАН и възпроизведени в процесната заповед, а последният, като официален документ, се ползва с обвързваща доказателствена сила по отношение на отразените в него факти. Извършеният превоз е достатъчно основание за прилагане на процесната ПАМ.

Процесната заповед е и съответна на целта на закона - забраната за извършване на превоз на товари срещу заплащане без лиценз/удостоверение за регистрация е абсолютна поради значимостта на ценностите, върху които тази професионална дейност рефлектира.

По изложените съображения съдът намери процесната заповед за законосъобразен административен акт, по отношение на който не са налице основания за отмяна по чл.146 АПК. Този извод обосновава неоснователност на жалбата, която следва да бъде отхвърлена.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. С. Я., подадена чрез адв.Р. Р. – САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № РД-14-4291/16.11.2023г. на директора на Регионална дирекция „Автомобилна администрация“-П..

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му, чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: